

Aleksandra Piguła

Urodzona 12 sierpnia 1968 roku. Prezes mieleckiej Grupy Literackiej „Słowo”. Publikowała w almanachach, czasopismach literackich i internetowych witrynach. Wydała tomiki poezji: *Kropla* (2012), *Dłonie* (2013), *Skrzydła* (2014), *Karuzela* (2015), *Strofy na...* (2016), *49 niedomówień* (2018). Pisze też teksty piosenek do muzyki Alka Berkowicza i Jana Robaka (m.in. płyta *Na krawędzi*).

Z cyklu: *49 niedomówień*

1

Nie proszę
o samotność w tłumie
wystarczy tylko moja
skrojona na miarę
w odpowiedniej
tonacji wzruszeń

będę biegać boso
od słowa do słowa
dotykać kamieni
milczeć by każdy słyszał
a kiedy moje myśli
nie będą już doskonale
nie skazuj mnie Panie
na przypadkowe rozmowy
i wymuszony uśmiech

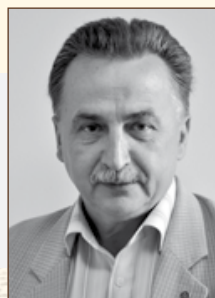
zostaw mnie na pastwę siebie
a los sam dopisze historię

3

Nie ma już ciebie w moim życiu
rozpląnąłeś się jak deszczowe chmury
tylko parę mgieł zamazuje twoje rysy
na mapie pamięci
nie wiem czy kiedyś wystarczy mi sił
aby wspomnieć przeszłość

7

Nie stawaj przed górą obojętnie
popatrz na nią wzrokiem pokory
jeśli przychodzisz zburzyć spokój – zawróć
prędzej kamień zamienisz w chleb
a wino w wodę
nim ustanie harmonia dnia
przed tą górą
pomódl się i pomilcz
zanim obudzi cię świt
ty jak niewierny Tomasz
dotkniesz szczytu
a twoje oczy
znow będą widziały

Stefan M. Żarów

Poeta, animator kultury, publicysta i krytyk literacki, autor m.in. tomików *na Styku cieni* (2016), *Itaka Odyseusza* (2016), *na Skraju podróży* (2017), *Inez* (2018). Były długoletni wiceprezes RSTK; obecnie wiceprezes Mieleckiego Towarzystwa Literackiego.

Inez

Pożegnalny wieczór
przepełniony estymą wspomnień
zamyśleniem
Podeksycytowany rozbieganymi spojrzeniami

Dyskretne światło
Cienie obecnych

Szept muzyki przybliży melancholię
dźwięki nikną
w kształtnych liściach drzewa figowego
biodrach o zapachu imbiru

To miejsce gdzie możemy zapomnieć
o rzeczach i pozbawionych sensu obowiązkach

Trzeba pobyc tam jakiś czas
by cokolwiek zrozumieć

Strofy na wspomnienie Marii

Nasze dni to rzeki
Odmienny nurt
i bieg

Zastygłe fale
codziennego dialogu
dwukierunkowość
azymut
obumieranie

Otulasz habitem
Wymowną bielą

Życie to nie kolekcja
znaków interpunkcji
Szczególnie powlekanych
ostrzem milczenia

Muzyka dla drogi

Na tej drodze
Odnajduję tożsamość
Idąc z wiatrem
Bliznami pejzażu
Powiększam siebie

Na tej drodze
Przecinającą wstęgę pól
Odrzucam niebyt
Nadaję sens wolności
Rzekom zdarzeń

Na tej drodze
Nazwanej kamiennymi schodami
Wdaję się w wielość
Różnorodnym zawodom
Dorównuję sobie

Na tej drodze
Dzielimy na dwa
Wielość włosów
Oparci o ramiona
Wędrujemy przed siebie

Na tej drodze
Gdzie wzbudzone w nas
Skryste
Niewyobrażalne cele
Pozdrawiamy chorągiew codzienności

Na tej drodze
Uskrzydleni
Z bąblami stóp
Dorównujemy wyzwaniom
Marzeniom ojców

Emil Piotr Granat

Urodził się 25 czerwca 1928 roku w Staroniwie, obecnie dzielnicy Rzeszowa, zmarł 3 lipca 1992 roku. Debiutował poetycko w 1952 r. w tygodniku społeczno-literackim „Wies”. Publikował w innych czasopismach. Należał do KKMP „Gwoźnica”. Od 1979 r. był członkiem Związku Literatów Polskich i od 1982 r. Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Debiutował tomikiem *Wracając ziemią* (1968), a kolejnymi były *Portret przestrzenny* (1982) i *Sceny w antrakcie* (1992). Niepublikowane, zebrane z myślą o wydaniu pozostały utwory: *Kontrakty*, *Sonety imienne*, *Bajki nie bajki* i *Karuzela bigos kiszka*. Juwenilia poetyckie *Bolesne tony*. *Wiersze z lat dawnych* (2018) przygotował i wydał jego syn Lesław, też poeta.

Bolesne tony

Wspominam dawny śpiew żołnierzy,
Gdy ulicznego słucham grajka,
Z którego struny prawda – bajka
Tęsknotę, ból i pamięć szerzy.
Na dźwigających ciężkie bale
lub na palących w ogniu ręce
Patrzac dostrzegam – jakże wiele
Chleba zdobywanego w męce.
Kocham też smutne, gwiazdne noce
I słońce, które w dzień migoce
I skrzypiec własnych – już straconych –
Bolesne tony.

Wojna

Wioząc historię
wojenna żagiew
wprzęgała do wozu
Spartę
od nas żądała
ofiary nagiej
jak od druidów
Astarte.

Nagie i bose
idąc przez wieki
narody wracały
jak Odys
myśmy wracali
– starym człowiekiem –
w dom który nas żegnał –
młodych.

***

Ziemiol!
wierzę w ten dzień,
który wróci umęczonych twych synów
kiedy naród niewolne porozrywa pęta
i znów
runie do czynu –
nieubłagany do szczęścia
rozpęta –
jak dziś do wolności
pochód.

Patrz!
nurty swe niepodległe
dla ciebie
dla nowo powstających w walki wirze
gwałtownie wyrzuca i niesie i toczy
jak nową cegłę
jak krzyże
źródło twej rzeki – twe oczy.

Iwona Jaworska

Poetka związana z Kołem Lirycznym „Wena” przy MDK w Łańcucie. Debiutowała tomikiem poezji *Myśli pozbierane* (2014), potem wydała kolejny *Utracone emocje* (2017). Jest laureatką Ogólnopolskiego Turnieju Jednego Wiersza „Pod Majowym Księżycem” organizowanego cyklicznie przez Rzeszowski Dom Kultury.

***

utracone emocje utracone marzenia
zatrzymane w kadrze
przepełnione smutkiem nostalgią i miłością zarazem
utracone jak jesienne liście jak wspomnienia
które wybuchają obudzone tworząc obrazy
otulone mgłą cieniem wzruszeniem i marzeniem
pięknym i subtelnością kobiecego ciała
tajemnicą nieodgadnioną
zamkniętą w sercu i w błysku flesza
zatrzymaną w kadrze uchwyconej chwili

***

Jesteśmy jak te czarne ptaki
Które w gromadzie kołują nade mną
W naszych sercach same krwawe znaki
I skrzydła poszarpane wiatrem
Krażymy nad ziemią szukając domu
Przysiadamy to tu to tam
I tęsknimy nie mówiąc nikomu do gniazda
Niespokojne myśli nie dają wytchnienia
Ciągłe coś gdzieś nas gna
Czy przyciągnie nas wreszcie ziemia?
Czy jeszcze nie czas?
Nie czas...

Kazimierz Linda

Poeta, animator kultury, redaktor ponad 150 książek literackich. Członek Stowarzyszenia Literackiego „Witryna” w Stalowej Woli i Stowarzyszenia Autorów Polskich w Warszawie. Wydał cztery tomiki poezji, publikował w czasopiśmie polskich i zagranicznych, w kilkunastu almanachach i antologiach. Laureat konkursów poetyckich.

rozstanie

myślałaś że
wolność kupisz jak
bochen chleba
myślałaś że rozstanie
chwycisz jak polny chaber
myślałaś że radość udźwigniesz jak
pełną owoców torebkę
wolność
dała ci
rozstanie
w zamian za
radość

Epitafium dla Matki

kiedy patrzę na jaśniejący
punkt na granacie nieba
widzę ciebie
kiedy czuję dotyk ciepłej
niewidzialnej dłoni w powiewie
widzę ciebie
kiedy słyszę szmer
błękitnej tasiemki strugi
widzę ciebie
odeszłaś
z szmerem strumyka
z wiatrem poruszającym
listki nad granitem
zamieszkałaś punktem jasnym
m a t k o

Boso po ściernisku

nie licząc godzin
dzielę przestrzeń
stąpając boso
po ściernisku

nie zważam na uklucia
choć to nie katharsis
ani pokutny worek

omijam przyjaciół
by zaniechali pomocy
stronię od złych spojrzeń wrogów
niech nie cieszą się klęską
zamykając oczy
poddają się biegowi
przypadków
i zdarzeń